

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful ese de două ori pre septembra:
— Dumineca și Joi'a. — Prinumera-
tia se face în Sabiu la expediția
foiește pre afară la c. r. poste cu bani
gata prin scrisori francate, adresate către
expediția. Pretul prenumerării pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 66. ANULU XX.

Sabiu, in 17|29 Augustu 1872.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru
provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl.
îéra pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. și terii străine pre anu 12 $\frac{1}{2}$ fl. anu 6 fl.
Inserațele se plătesc pentru întâi
ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu
5 $\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu 3 $\frac{1}{2}$
cr. v. a.

Inaltim Sea imperiale Serenissimul Archi-
duce Wilhelm a sosit în caletorii sea de
inspectioane artileriei aici în Sabiu luni dimineața
la trei ore. În aceeași zi după amedi Serenissi-
mul Archiduce să indură a vizită pre Esco-
lenții Sea Présantitul Archeipiscop și Metropolitul
Andrei Baronu de Siaugun'a în residen-
ția Metropoliei și a se informă în persoană despre
afărarea Escoletiei Sele. Escoletii Sea fiindu im-
pedecat de morbu și din cauza acăstă nepotendu
în persoană să-si depuna omagiul respectuosu
înaintea Inaltimii Sele imp. a insarcinatu pre Pré-
viosi Sea P. Archimandritu și Vicariu archeipisco-
pescu Nicolau Popescu cu aducerea acestei im-
pregnărăi la înaltă cunoștința a Serenissimului
Archiduce.

Unu memorandu despre relatiunile transilvanene.

"M. Politika" publica urmatoriolu memorandu
interesantu în multe privinție, de br. Alb. Banffy,
unul dintre cei mai mari posesori din Transilvanie, a
îndreptat inca nainte de espirarea sessionei dietale
trecute către ministru-presedintele conte Lónay:

Escoletii Vôstra, dle ministru-presedinte!
Situatiunea nostra politica e renunciarea la interesele
speciale ale Transilvaniei său mai precu disu:
impaciuirea cu positiunea subordinata. Nu tieou de
necessario a îndreptă prea pretiu' dvoștre aducere
aminte pote la trecutul nostru, său trăindu-ne a
aminti, ca noi, macaru ca amu fostu mai debili și
neglesi totu-déun'a de fia-care regim, amu sciutu
evită, sub scutul constituutiunei nostre de-si defec-
tuosa și in Ungaria nu prea cunoscuta, de nenum-
erate ori pericole amenintătoare, bă adese amu
sciutu cascigă pre lângă folosirea de impregnărăi
favorabile și terenu. Atât'a potu ince Transilvanie
am u sciutu conservă pre lângă politică nostra mo-
desta și neprovacătoare cu constituutiunea nostra,
securitate personală, tolerantia confessionale și pre-
lângă totu caracterulu aristocraticu alu constituutiunei
nostre o anumita egalitate de dreptu: atâtu, cătu
marea Ungaria avea de scopu in multe privinție a
ajunge d'abiă in preterită că castigu.

Nu voiu a face compariuni, déca reprisescu
inse la epoc'a de dinaintea anului 1848, atunci potu
recunoscă că castigu adeverat principalu numai
scutirea limbei magiare avisata la lege și regularea
inca necompleta a relatiunilor urbariale.

Debil'a Transilvanie radimata numai și numai
pre solidaritatea sea morale a intretinutu într'aceea
lupt'a cu poterea cea mai mare și cându acăstă 'si
ceruse că pretiu pentru constituutiunea, numai după
aparinti'a restaurata, alegerea consangénului seu
propriu de gubernatore, atunci tiéra era gata, a
respinge mai bine tōte promissionile, decătu a-si
vinde independinti'a sea pastrata pâna atunci in
privint'a acăstă singura numai in monarchia. Limba
noastră n'avea necessitate de scutu legalu, superbi'a
noastră nationale o sustienă prea ea totu-déun'a și
pentru cultur'a ei se zidi teatrulu nostru nationalu
inca la inceputul acestui secolu numai din denarii
insufletirei comune și unguresci.

Anulu 1848 a straformatu daramându tōte
relatiunile de mai nainte, a fostu necessitate de o
revoluție, pentru de a fortă patriei multe castiguri
imaginarie. Si ce e rezultatul? Aceea, ca
multi, inspaimantati de urmările acestor castiguri,
cari, privite cu deosebire din punctu de vedere na-
tionalu potu si numai pericole pentru patri'a comună,
se arunca orbesce in prapastia și speru ca acăstă
o voru evită numai prin regimulu parlamentariu.

Unii că acesti'a suntemu in cea mai mare parte
și noi Transilvanenii, carii vediendu ca nu suntemu in
stare a ne sustine din punctu de vedere nationalu
pre bas'a egalitatieri de dreptu atâtu de multu pro-

clamatu privim subordinationea nostra din considera-
tione politica de necesaria.

Jertfindu ince Transilvanii bona fide, uitându-
si de trecutul sen, renunciarea la independinti'a
sea politica din considerație naționale, se da cre-
dintie, ca Ungaria, conștiția de trecutul Transil-
vaniei și precompenindu situația ei de facia, va
considera de necesaria contopirea deplina cu Tran-
silvanii spre susținerea potestăției sale și inde-
stulirea intereselor cestei din urma.

Nu voiu a face imputări pentru intrelasările de
până acum. Suntu pre deplinu convinsu ca cauza
nu jace in vointia rea ei in necunoscerea rela-
țiilor noastre proprii; incătu-va ince și in despre-
țioarea, pre care in genere și fără exceptiune asiā
dicendu ne lasa sa o semtimu si pre care o întâl-
nimu atâtu aici cătu și in patri'a propria.

Că E. V. sa nu ascrieti acăstă afirmație vre-
unei preocupări, 'mi iau libertatea a reindreptă pre-
tinit'a-Ve atențione la prim'a nostra apariție și a
căi diferite impregnărăi.

La prim'a dvostre apariția avora deputatii
transilvaneni o pertractare, ince in locu de a con-
sideră §. 2. alu I art. de lego transilvaneniu din a.
1848, in urm'a căruia se denumi o deputație
regnicolare toemai pentru scopulu, că ea sa dea
ministeriului ungurescu desluciri despre detaliurile
uniunei complete, sa conlucre pentru interesulu
Transilvaniei la inclesitarea ei in cadrele Ungariei
și sa lferze materialu pentru projectul de lege
presentându, ei se apucara indata de recomandarea
unei legi despre unificatiunea grabnica și se pre-
sentara cu două proiecte ce tractau despre acăstă
causa. Din contra cându sa facu reflexiunea și in
multi in deosebi se ivi temerea ca relatiunile Tran-
silvaniei suntu in multe privinție de totu diferite de
ale Ungariei și ca impreunarea loru fără studiul
ambelor e absolutu impossibile, și ca de aceea aru
si consultu a ascultă membrii cei inca in vietă ai
comitetului tierei din 1848, se disolvă conferint'a
nostra.

Ei tieneau convocarea membrilor acestui co-
mitetu de superflua, afirmându, ca aru si incapaci,
in numerulu loru contopit, a indeplini acestu elab-
oratu mare; bă ei nu considerara nisi bateru pro-
lucrările facute de acel comitetu inca in anulu 1848
și accentuara, ca proclamarea grabnica a unifica-
tiunei e neamănuvera spre molcomirea spiritelor.

Ince indata ce se facu inceputulu cu edarea
acestei legi, se si vediu ca impreunarea faptica s'a
intrebuintiatu numai că titlu; ince simburele insesi,
desigerea de anumite exceptiuni lipsea și neindestitu-
lindu exceptiunile propuse pretensiunile tuturor'a se
amâna conclusulu finale și peioru de a evită vre-o
desbatere eventuala se suscita indemnitatea dându
regimului.

Asiā se nascu acestu primu projectu, in urm'a
căruia regimul ceru importernicirea pentru de a
sustine sistemulu de pân' acum.

Si de aici se vediu, ca ei nu cunoscu relatiu-
nile noastre nici cătu e mai putinu, căci a cere dela
noi si numai esistarea mai departe a unui sistemul
cout'a căruia noi mai nainte ne'ncetatu ne-amu lupa-
tatu, aru si identicu cu ignorarea totale a trecutului
nostru. Noi oferirāmu in locul acestei mai bu-
curosu indemnitatea completa, care a meritato a fi
primita dela noi, cari poturāmu avea ore-care idea
despre unu trecutu constitutionalu, déca nu de alt'a
celu putinu de o manifestație de lealitate.

Si ce a fostu rezultatul?

In locu de a recunoscă cu demnitate ignorarea
noastră propria și capitulatiunea neconditionata, de-
veni de credintia generale in cercurile mai inalte si
credinti'a acăstă astă maimutie in cercurile mai de
josu ca:

Transilvanii suntu confusi; ca fia-care dintre

ei voiesce altu-ceva, ca dorintele loru nu se potu
indestul.

Déca esamināmu precu fia-care dintre aceste
imputări si mai intăiu causele, care le are de baza,
nu potu nici decum consideră de confusione parerea
pastrata pote si esagerata de multi, ca in Transil-
vanii pretensiunile nationalităților si in specia a
românilor nu se potu indestul fără periclitarea
existenție noastre naționale; căci si déca le-amu
dă tōte, respingerea elementului ungurescu, spre a
cărei realizare ei pusera sub regimulu nemtiescu
aiatul de mare sperantia, aru si singurul modu, care
pote aru fi in stare, a-i indestul incătu-va.
(Va urmā.)

Despre intrevederea imperatilor.

Jurnalulu "Neues Wiener Tagblatt" publica
cu privire la situația prezentă in nr. 220 o co-
respondință datată Petersburg in 8. Augustu a. c.
intitulată "Fiti cu atenție" destul de interesanta,
pentru de a fi cunoscuta si celitorilor jurnalelor
române:

"Te vei interesá de siguru a aflá ca ce se cu-
geta in Russi'a despre convenirea de trei imperati
in Berolinu, si despre acestu importantu evenimentu,
care se intielege de sine, si pre aici au repulsat
tōte cele alte cestiuni si le-au ordinat in rangu
secundariu. Ai fi cu totul in mare retinere cându
ai crede, ca bucuria, care dupa afirmatiunile diu-
riilor, s'au prorumpu in Wien'a si Berolinu, si aici
aru debui sa afle unu eho simpaticu. Publicul rus
sescu fără deosebire de partita seu convictiune,
privesc caletori'a Tiarului la Berolinu numai că o
iscusita manevra a principelui Gorciacovu, destinata
spre a nimici planul unei alianțe austro-germană,
la a căruia faptuire au conlucratu pâna acum comitele
Andrássy, si ca publicul rusescu este forte con-
vinsu, ca infatișarea imperatorelor Alesandru in
Berolinu, va fi pentru imperatulu Franciscu Iosif
si ministru seu primu o neplacuta surprindere. Re-
sonamentul jurnalelor pestane basatu pre pre-
supunerea, ca contele Andrássy au luat initia-
tiv'a, pentru că sa mijlocescu intalnirea celor
trei imperati, au produs aici unu parosismu de
serenitate, si unu diplomatu rusescu cunoscutu prin
sarcasmele sale, s'au esprimitu intr'unu salonu,
"déca contele demagogicu (asiā se numesc aici
contele Andrássy) nu va avea alte invingeri de a
notă, atunci nu are de a paré reu Russiei, ca si
se apătu de catastrof'a dela Aradu, si ca au inlocuitu
pre contele Beust, Gorciacovu care pentru simpa-
tiele sale cele germane au fostu perduți multu din
popularitate, au ajunsu acum iera-si in favore uni-
versala, si inca numai pentru acea, ca i-au succesu
a dă Austriei o lovitura rea. In acestu sensu se
enoncia semtiemintele publicului rusescu, si déca nu
se repreneda caletori'a Tiarului la Berolinu, acăstă
se intempla numai pentru acea pentru ca se crede,
ca acăstă caletoria va fi regimului austriacu nepla-
cuta. Tiarulu, engeta rusii trebuie sa fia la Berolinu,
pentru că prin present'a sea, sa se produca in
contr'a poteri atractive, care aru poté avea o combi-
natiune austro-germană asupr'a spiritului imperatului
Wilhelm, o contr'a-injurire.

De unu simptomu caracteristicu pentru recea
primire, care au aflatu aici convenirea berlinesa, este
adenea tacere a presei moscovitice. Dela organele
radicale, incepulu, precum este "Golos, si cele
ultra-nationale, precum este "diariul de Moscov'a"
alui Catcoffu, pâna la cele conservative si reactionare,
tacu tōte despre acesta evenimentu, asiā că cându
nu s'ară intemplă nici decătu o atare intrevedere
la Berolinu, si-si umplu colonele diarielor loru cu
articuli despre opolu de Hegeszt Dikson "resbelulu
viitoru", despre necessitatea unei intielegeri cu Po-
lonia, si alte mai multe cause, care nu stau in nici
o legatura cu convenirea monarchilor.

Încătu se apropia cestiuene de verosimilele rezultate ale acestei conveniri domnescu aici dîsute pareri. Rusii conservativi, cari privesc în Goriacovu pre celu mai mare barbatu de statu, sa mângeas cu sperantia, ca sănt'a alianția (de trista memoria) să va serbă re'nvirea. În fantas'a loru ei si vedo cum ajunge Russ'a la poterea ei despota; si introduce in tota Europ'a reactiunea, si déca li se observăza, ca barbatii de statu că Bismark si Andrassy, nu se voru lasă asiá de lesne, a fi dusi pre cai, care nu suntu ale loru, atunci respundu adherentii lui Goriacovu, ca Bismark numai cu mare antipatia jocă pre liberalulu, si ca elu fără bucurosu se va reintorce la inclinatiunile sele naturale, ca imperatorulu Wilhelm adera cu corpulu si susținutu la ideile rusesti, si apoi Austri'a trebuie sa se supuna la tôte acelea ce au decisu ambii sei poterici vecini. Pentru contele Andrassy pre a cărui opositiune in contr'a unui pactu reactionarui suntu pregatiri finite, se pote fără usioru astă unu suplentu. Numele, Bloome, Szczézén si Trautmandorf, au in urechile conservativilor nostri unu su-nu fără simpatiu, si aceste nume se esprimu in salonele nôstre diplomatice adese-ori cătu se amintesce despre convenirea dela Berlinu.

Încătu se atinge de partid'a radicala ale cărei capete suntu ministrul de resbelu Milutin si principale de corona, acést'a merge in sperantiele sele si mai departe decătu conservativii. Radicali o spunu apriatu fiesce-eni, care vré a ascultă, ca au venitul momentului in care trebuie cerutu dela Pruss'i pre-tiul pentru servitiile facute in anii 1870 si 71. si ca acestu pre-tiu nu pote fi altu-ceva decătu in con-lucrare tacenda, la decidera cestiuenei orientale, si total'a ignorare a Turciei si Austriei. Facându inse Pruss'i ore-care greutăti, si nu aru concede Russiei intreg'a libertate de actiune in orientu, atunci s'ară poté cedă parte din Poloni'a care jace pre rip'a stenga a Wistulei la Pruss'i, pre care teritoriu colonisarea germana este dejá de ajunsu desvolata. Acestu schimbă, adeca teritoriul de pre rip'a stenga a Wistulei pentru compensati'a din Orientu, si din Galiti'a de Ostu, este tema de predilectione a radicalilor nostri si a panslavistilor, cari dupa ce vedu, ca eu slabita si neorganisat'a Francia, nu se poate nimicu intreprinde in contr'a unitei si potericei Germanie, se invioesc la o impaciuire cu Germania, pre care ei o urase din anima, numai că sa capete mâna libera contr'a Turciei si Austriei.

Insitu tôte aceste aici numai cu acelu scopu, pentru că sa dau o imaginatione adeverata despre starea spiritelor, si esfusonile politice in Russ'a; cadiu pentu esactitatea impartasirilor mele, ramane insa, suspendata intemplierilor veninde, de a ne dă despre aceste deslurile, ca ore avévoru sperantiele rusesti, si planurile anti-austriace si ore care puncte de manecare reale. Unic'a fapta sta nedisputavera, ca dela curte si ministeriu inceputo, pâna josu la nihilisti, si pâna la poporul de rendu, suntu tôte fractiunile politice pline de ora asupr'a Austriei, si ea fiescare partida este dopa pusetiunea sea de engelu, ca intrevederea berlinesa va conduce la stemperarea urei publicului rusesti, fiindu ca chiaru si conservativii, dorescu că Austri'a sa decada macaru numai că vasalu russo-prussianescu. Credu ca epistolele mele de mai nainte, in care ve amu aratuitu inca de siese septamani, pre cându inca nu cugetă nimeni in Europa la acést'a, ca Tiarulu va merge la Berlinu, pentru că sa contr'a-crucisiede proiectele lui Andrassy, voru poté servi de chisasia pentru esactitatea impartasirilor mele. Ti tramit'u present'a epistola că o admoniare cătra prea optimisticii compatrioti si regimulu domniei tale, care precum se vede jace pre lauri, mai nainte de a se fi coput. —

D. Cesaru Boliacu tramile „Românu“ articolu de mai la vale cu rugamintea de a lu publica:

Propunerea d-lui Peixoto.

Se intielege ca nu vediusemu „Monitoriul“ de Dumineca, cându s'ra facutu in „Trompetă“ articulul nostru de Sâmbata: Portarea cătoru-va consuli in România.

Si negresitu ca noi, cari nu cunoscem ce se petrece in guverna de căto numai din cele ce se vedu in „Monitoriu“, nu potem luă in seriosu o idea atât de mare, aruncata de unu diuaru particularu.

Cu tôte ca si acum nu pré vedu seriositatea luerului, dara frumsetia si utilulu lui me atrage asiá de multu, incătu mi vine sa me desfatezu într'ensu si chiara cându aru si o simpla fictiune.

In adeveru, mai nimeritu lucru n'ară poté fi decătu acést'a; a se desiertă partile cele mai ingreviate ale Europei de povéra israelitilor in câmpiele cele roditore si intinse ale Americei, care chiaru aru poté sa descepte si gustulu de agricultura in acesta rasa si, pre lângă acést'a, industri'a cea mare si comercioul celu intinsu alu Americei, aru si tocmai elementulu israelitilor int'co tiéra unde nu este nici nationalitate nici religiune de statu.

Indata ce s'ară semti seriositatea acestui lucru in Români'a, pote si securu d. Peixoto ca ur'a ce s'a nascutu, s'a crescutu in contr'a israelitilor in Români'a, din cauza imultirei loru si a temerei de acesta inmultire, va incetă indata ce usiurarea Români'e de sub acesta grea povara, va incepe a fi semtita. Si d. Peixoto chiaru, déca d-sea aru poté isbuti la unu asiá lucru, pre lângă satisfactiunea intima pre care o dău saptele meritose, pre lângă recunoscintia alătoru individe cari vegeteaza osilitate sub strivirea urei si a antipatiei in totu giurulu loru, si va lasă in acesta tiéra unu nume cu titlu de bine-facatoriu.

Noi credem ca nu numai paspōte gratoite aru dă statul român spre desiertarea României de asemenea șopeti, dara inca si transportulu pâna la frunariele tierei, si pote ca si preste acést'a, societatea româna intréga, in tote clasele ei, aru deschide suscripsiuni pentru inlesnirea lucrului.

Sa se faca inse unu inceputu seriosu, sa veda cu ochii loru români ca se desiertă tiér'a loru de israeliti, si se va incredintă atunci d. Peixoto ca nu ura fără motivu, nu prigone religioza, nu lipsa de civilisatiune si de umanitate atetia netraiali israelitilor cu români.

Sa cerceteze d. Peixoto, si va dovedi ca, pre cându eră vorba de rescumperarea Palestinei dela turci spre a se darui că patria israelitilor, Români'a a fostu cea dintâi care sa iá parte la acelui movimentu si care sa responda cu mai multa ardore la acelu apel. Prin urmare nu pote si la cea mai mica indoiela d. Peixoto ca, déca seriosa va si propunerea sea, va gasi concursu eficace pre teritoriul român, dela palatul pâna la coliba.

D. Peixoto si aduce aminte limbagiul nostru dela prim'a visita cu care a bine-voluitu se onoreze redactiunea „Trompetei Carpatilor“, si negresitu ca, déca de pre atunci domni'a-lui in locu sa se sfortieze in contr'a naturei si in contr'a elementelor, aru si conceputu acesta norocita idea, fisionomie posomorite ce intempiu in Români'a aru si fostu pline de asabilitati si, pre lângă simpatie ce a gasit aci cătra Americ'a, aru si adaugatu si recunoscintia naționale cătra marea statu.

Era tempolu că Americ'a sa veda ca nu este dreptu, pre cându republie a americana nu branesc mai multu de 30 de mi din acesti nenorociti fără patria, Români'a, sinbreda Români'a, sa hranescă mai jumetate de milionu.

Déca inse acestu viuieutu va si sa se stingă totu precum s'a stinsu vueltulu de rescumperarea Palestinei, spre a se dă că patria israelitilor, déca acesta idea se va si asverlitu de d. Peixoto, lovitura de diplomacia consulara la nevoia, sa scia d. Peixoto ca a facutu celu mai mare reu ce s'ară si pototu face jidovilor din Români'a cu acesta jucaria nesocotita, pentru ca desilusionarea românilor va fi funesta jidovilor.

Nu cum-va cu acesta cerere de pasporturi române in mân'a jidovilor sa fia o cercare de legitimare pentru sederea său întocmirea loru in Români'a?

Jidovii n'au ei pasporturi cu cari au venit in Români'a, si cei vagabundi nu se potu tramite in Americ'a, unde unu este nevoia de pasporturi, totu fără pasporturi precum au venit in Români'a, unde eră necesariu pasportul?

Atragem u atențunea d-lui Cost'a-Foru si a guvernului intregu asupr'a acestei observatiuni din urma.

Cesaru Boliacu.

Fizes - St.- Petru 2/14 Augustu 1872.
Dle Redactoru! Corespondintia mea din nr. 57 alu pretiuitului organu ce redigeti a avutu efectu. Semnu ca asiá trebue sa fia se vede in responsulu ce a urmatu in nr. 60 alu acestuia-si organu.
Asiu si pototu si multiamito si eu cu escusele dui Monteanu, pentru ca nu-lu escusa acele escuse de locu, dara, fiindu ca e bine a se lamuri cestiuenea pote si in interesulu dui M. pentru venitoriu, in legatura cu cele ce amu fostu scrisu la cele ce a respuosu dui Monteanu reflectezu urmatorele:

No sum omu, carele sa sucescu adeverulu si dreptatea pâna numai ramane nimic'a din ele. Amu pusetiune de asiá, incătu stan in legaturi cu autoritati de a căroru incredere, multiamita lui Ddieu, me bucur de unu sru frumosu de ani pre lângă tôte modestele mele puteri. Totu asiá me bucur si de increderea celor de o séma cu mine si a poporului in cerculu meu de activitate. De aceea credea dlu M. si publicul cetitoriu, ca n'a fostu nici decum vre-unu indemnui particulariu reutaciosu, carele m'a indemnato sa descriu alegerea dela Hid'a, ci interesulu publicu, interesulu de a ne deprinde ómenii mai bine in lupte constitutionali si a nu dă dosulu indata cătu vine cea mai mica impregiurare de ispită. Acést'a mi impune cu deosebire datoria de a luă condeiu a mâna si pentru aceste relessiuni.

Dlu M. nu nega intielegerea românilor avuta in Gherla, dara dupa parerea mea face două erori de caracteru politie, cându se silesce apoi in mai multe pasagie ale responsului domniei sele de o parte a aratá pre clubulu naționale nestatornicu seu nechiarificatu in portarea sea politica si pre poporu asiá de corruptu, incătu sa lase pre candidatulu seu in momentele cele de pre urma pre josu.

Cine cetece cu atențune mai departe cele ce scrie dlu M. despre sine insusi, ca dupa conferinta dela Alba-Iulia voiea sa repasiésca indemnui de votulu acelei conferinte si de temere ca 950 voturi române nu voru invinge 850 voturi neromâne, si si va aduce aminte si de epistol'a sea cea resoluta, publicata in corespondintia mea, trebuie sa veda nelinișcea, neresolutiunea in anim'a candidatului. Si apoi supozituna unei noue consvaturi in ajonulu alegerei de spre alegere, cându tôte erau gata, dovedescu o retragere a candidatului premeditat, dara nici decum resultata din cei putieni ee se presentara la alegeri, precum afirma dui, ceea ce in realitate n'a fostu asiá.

Români au statu pre lângă candidatulu loru. Si déca sierea dlu M. in Hid'a si nu-si retragea candidatur'a, inca in dinu dinlău avé acelu spectaculu frumosu dinaintea ochilor, de a vedea celu putinu o minoritate impunctore pentru densulu, deea era sa ese alegerea dupa pessimismulu seu; seu déca si-a retrasu candidatur'a avé spectacululu celu durerosu sa veda durerea votantilor români, carii erau asiá de neplacutu surprinsi de purtarea sea. Este adeveratu ca dintr'ensi au beutu si vinarsu, inse este dreptu si aceea, ca pentru aceea ei totu nu se clatinasera de locu in proposulu celu cu insufletire de a slege unu deputat român. Sa intrebe densulu pre preotii: Antoniu Chifa, Ioanu Domsi'a, Anan'a Popu, Teodoro Simocu s. a., carii si-au arelatu neplacerea Tatului Domniei Sele, sa intrebe de incidentul cu preotulu gr. cat. din Csaki Gorbo si va vedé ca nu vorbim séa soriemu de trecere de tempu; sa-si aduca aminte de suferintele alegatorilor din dôue comune, carii pentru statornici a loru sub alte preteste suntu persecutati si credu ca va consimti cu celu ce scrie aceste, ca poporul a fostu cu trupu cu solletu pentru candidatulu seu.

Nu trebuie sa ia dlu M. de vatamare cele ce s'au serisu in corespondintia mea. Acelea suntu scrise corect si bine si-li potu si spre scadere numai iut'latu, incătu nu tea-i sciutu destulu orientá la alegerea trecuta. Dlu singuru amintesci de intrige tiesute de unii si altii; deci nu avea-i decătu sa nu te temi de ele, ca pentru paralizarea loru omu fostu ingrijit u noi. Déca nu le sciémă paralizá era vin'a dara si rosinea nostra a alegatorilor, nici decum iose a dtale. Bă dlu M. eră datoriu că indata ce aru si semtitu ca cine-va, sia protopopu, sia preotu, sia intelectante, sia cine va si, că omu deprimisul cu condeiu ce este sa-i sia aratatu in publicu, cătu au fostu de lasatori séu de corupli precum i-aru si dictatu consciintia. Acum inse cându vine, dupa ce amu cadiuto, dupa ce caderea ni se cunoscuta de lume si mangesc yre-o cătiva protopopi, publicul, si intrebare, déca i va crede densului său se va intari in disele nôstre.

Nu dlu meu! sa cogelâmu cu mân'a pre sufletu! si sa recunoscem gresialele nôstre! căci mai curendu ne vomu mantu. Eu nu sum pessimistu dupa cum me face dlu M., dara nici optimistu, că sa iau in nome de bine tôte erorile nôstre politice. Sa urmâmu noi totu asiá cum s'a urmatu la alegerea din Hid'a si dupa cum cu durere ceteam ca se urmează si in alte parti, ore nu vomu ajunge incătu sa nu ne mai bage in séma iususi poporul nostru? Dis'a: „peirea tea din tine“ e pessimistica ce e dreptu, dara de nu aru avé adeveru intr'ensi nu s'ară si disu nicaici si nici odata; iéra la noi mai

ea vine ca sa se implinește de către vomu sălăi să ne înfruntem erorile și vomu căută să le aruncăm totu în spatele altoră și noi vomu umblă să facem virtuti din ele.

Incheiu cu aceea că la acestu obiectu nu voi mai reveni.

Aru mai fi acum, pentru că să me cunoște dlu M., să-mi scriu numele. Astăzi putea-o face, căci nu m'ară costă decât vre-o duzina de litere serise. Dara capulu lucrului a fostu pentru mine adeverul despre cele intemplete. N-am calumniau pre nimenea, pentru că și ce a fostu mai gravu, mituirea cu bani, amu comentat in corespondentia ca însumi nu potu erde, și astăzi subserierea o vedu de superfluo in casulu de fată. Cându aru cere trebuința ea este la redactiune că intr'ong depositu. Adio dlu M. și la revedere cu mai multă virtute pretențu activităției celei onorifice și salutarie pentru patria și națiune!

Altă totu acolo se rupe unde e mai subțiere.

Muresiu-Osiorhei, 24/8 n. 1872.

Déca ni întipuim unu arbore care in crescere lui se impătiescă in crengi, ca precum se îngroșie elu pâna la locul de unde a inceputu a împăcrengele, incepe a se subție de acă in susu totu mai multă cătu omulu nu se poate sufi pre elu pâna in versu, cătu versulu sa nu se rupe: suntemu in deplina convingere, ca nici genialitatele cele mai rare nu potu petrunde in venitoriu cătu sa profesiezeurgerea evenimentelor desfășurările cu securitate nici macaru pentru unu periodu de cătiva ani. Dara ce vorbescu eu, națiunea română din Transilvania are in sinulu ei o ființă, pre marele nationalist din Brasovu, donat u de natura cu o potestate divina; elu petrunde in venitoriu pre secului inainte, de care nu a fostu fericită eximperatorele Napoleonu III sa scia și sa i fia cerutu profetia, căci de se intemplă acăstă, elu nu patimea ce a patimitu.

Acestu oracolul dede și in anul acestă aghi, fiilor sei trei, că sa convōce conferintă dela Alb'a-Iuli'a, unde standu elu la spatele celor trei „bravi triomviri“ se decretă de nou passivitatea.

Sub vargă acestei passivități funeste suferă si suferă intelligentia română in genere luata, stagnază causele nationali, și găsește poporul român, acăstă este cauza că și acelora barbati cu dureri pentru poporu, caru aru vrea să-lu ajute, le este greu a-lu ajută după cum aru vrea și după cum aru cere trebuință, ba in multe casuri le este de totu cu neputință, și care conferintia numai corifeilor passivității au adusu folose materiali. Ni aducem bine aminte de afirmatiunea dlu Barbu in epistolele anonoane din 1871 că, passivistii — pote cu elu in frunte — si-au indreptat atenția și activitatea in direcția promovării binelui materialu și spiritualu alu poporului.

Mai mare neadeveru decât celu ce-lu conține acăstă affirmatione nu credu sa fia vorbitu cându-va omulu nostru din Brasovu in foile publice publicului cetitoriu. E'n spuna-ne d-lui și fiili sei trei ce pasi au facutu pentru promovarea stării intelectuale și materiale a poporului, căci pre terenul politicii ei că mediocritati politice chiaru sa fia avuto cea mai buna vointia a promovă causele naționale, nu aru si potutu, de către le lipsesc in privință acăstă capacitatea. O pără o pote și oulul său după marimea ei mai multi nebuni aruncă in fântâna, pentru a cărei a scădere apoi trebuie sa asude omeni intelepti.

Ei-si dovedira capacitatea de a aduce cu ajutorul lui Visarionu Romanu, fostul cătăva septămînă redactorul „Telegrafului Român“, uno tempu notariu comunulu, după aceea scriitorul la societatea de asurante Transilvania, cunoscutu dela conferintă din Mercurea și a profesorului din Blasie Moldovanu dela cea din Alb'a-Iuli'a, caru se pricepu la politica că vîtelul la portă cea nouă.

Dupa conferintă dela Alb'a-Iuli'a me întalniiu aici cu unu român, notariu in scaunul Mercurei, care-mi dise: ca elu a fostu la conferintă din Mercurea și ca prementonatul profesor este unu oratoru mare.

Noi scimă ca la acea conferintă au fostu o multime de notari și de judei comunalu, uno număr insemnatu din intelligentia mai verde, care nu căută sa cunoște intelepciunea și pricepera in lucrurile politice ale unui oratoru, și nu sciu cerne curendu in minte propunerea unui oratoru, ci déca

unu atare are grumazu bunu de a strigă, e pentru că de ajunsu, ei inca au gătu destulu de tare de a-i pledă, și in modulu acestă se decretă passivitatea la Mercurea, astă de a valm'a merge și cea din Alb'a-Iuli'a, și acum poporul pote esclama:

Unu tata malitiosu cu ai sei trei fiu,

De n'aru si mai fostu, e ce bine aru si; căci elu este cădițu in cea mai mare miseria! după spusele unor proprietari de ai nostri de pre Câmpia, voru si siliti tieranii români ai acelu teritoriu a luă cu multimea lumea in capu și a trăi pre unde și cum voru putea, căci bucatele de toamna nu s'au facutu nici in anul acestă, cu curudiele inca nu se voru căce, apoi multime dintre ei si-au vendutu sub fomește dela 1866 pamenturile mai pre nimică, ba mulți au vendutu déca le mai remasese, și de atunci incăce!

O! ce fericita aru si fostu acăsta poporatine — de pre Câmpia — déca cei ce luau inițiativa la formarea unui comitetu centralu, la formarea de comitete filiali in toate părțile pentru contribuiri spre a nu-si lasă confratii sa-si venda pamenturile pentru că sa nu pere de fome. S'au aflatu multi marinimosi, caru au contribuitu cu sutele la mentionatul fondu, ei contribuiau de securu și pentru esenții la perirea de fome celu patiențu cu dieci de fl.

Sî ore dintre numerosii conducatori ai poporului și zelosii nationalisti, matadorii passivităției interesatu-s'au macaru unul de sōrtea poporatunei din Câmpia, pre care o apasa fomește atât de greu? (Va urmă.)

Este unu tempu de cându ne-amu dedat u celu in „M. P.“ din cându in cându și ore-care incercări stilistice ale unui domnă Moldovanu Ghergely, se dice română. Nu smu pusu și nu amu pututu pune pretiu politicu pre ele, pentru că de-si polu sa fia niscesc effusii ale unei bune-vointie, patiențu eseritii, ce se vede ca are condejulu colaboratorului lui „M. P.“ face că cetitorului sa-i bata la ochi unilateralitatea stângace, lângă carea jura cu voce inalta pre totu diu'a astă incătu și se pare că acă nu mai are omulu de a face cu principie, dara cu idei și pse. A ne ocupă seriosu cu astfelui de frundiaruri aru si peotu de tempu, multiamindu-ne a le celu in ore de repausu, cându, după multe și serioze occupații, voimă sa mai avemă si căte unu picu de via bună.

Dara déca pisicei și cănelui i este iertatul sa-i facă căte unu asaltu nevătamatoriu nu o pote omulu acăstă iertă m..... lui, carele, de-si face și elu, ce face, din simplicitatea lui, cu ciolanele lui pote lovi că sa-ti strice său sa-ti sparga, sa rompe său mangășca ce-va și de aceea trebuie indreptatu după cuiu-i a ceruta de capacitatea lui.

Dlu redactoru alu „Gazetci Transilvaniei“, nu aru trebui sa fia nici diletanțu nici novitii pre cumpul diuaristiciei. Ce e dreptu, ca nici densului nu-i putem atribui o vena grăsă de diplomacia, dara că dela română, după cum densulu pretinde a fi, si pără de multu tempu pén'a redactionale astfelii sa aiba baremu tactulu omenilor de rendu, sa vorbește intre omeni cându e de vorbitu, dara nu cându și ce i vine lui că din seninu. Mai departe sa vorbește celu patiențu cu atâtă judecata, cătă are ore-care omu din poporu.

Pentru ca nu amu voi sa atribuim totulu ce face densulu unei malitie mascate, carea și că atare e forte siontorogă.

Susu atiosulu M. G. in diurnalulu „M. P.“ are placerea sa dică intr'o dl, ca „Telegraful Român“ dimpreună cu „Patria“ și activistii lucra după program'a partitei guvernului. Acăstă e o placere a unor ființe caru nu studiează, ci invetă numai de rostu și d-lui Moldovanu din „M. P.“ nu i-o luămu in nome de reu. Dlu Muresianu inse, corele aru trebusa scie din fără in peru cele petrecute intre români și mai cu séma intre români activistii de dinaintea nasului domniei sele, copiază vre-o căte-va sublimită că cea citată din „M. P.“, și apoi incepe a traduce din conuentu in cuventu unu articulu din „M. P.“ cătu tiene partea in carea se vede in modulu celu mai crasu ignoranță scriitorulu. Dlu I. M. le aduna pre totu aceste intr'unu buchetu și sub titlu: „Cine a impărechiatu națiunea sa studieze a o resolidariză“ le prezentează publicul pre lângă comentariul: „Astă patiesc toți cei ce iau rolul de lipiture, monitare pentru toti, că sa ne lepadăm că de luda de toti, cei ce se incercă a ne desbină și sa ne restaurăm solidaritatea cea insuflătoare de respectu.“ Ei ! Ei ! Dlu Muresianu după ce nu cunoște

păsăriunea politică a nației mai dovedesc o neconșintia și a sea propria că partidă și persoana. Activistii Tel. Rom. (de altii nu suntemu datori a dă séma), sunu avutu ocaziea sa vedemă, ca nu suntu protegiati de regim, ba nici ascultati, atunci cându aru trebui sa fia ascultati, pre cându passivistii, respective corifeii lor, se lauda in gură mare, ca „governul e cu ei“ (*). Séu se păte dîce despre activisti ca au alergat după cărții stângiei unguresci cum facu passivistii căte odata, acăciuindu-se de coditile ei? Astă unde e rolul de lipitura? Dara nu e mirare ca se intemplă cum se intemplă, de omeni a căroru el ementul li este a fi lipitura, respective coda, nu se potu desbrață de natura lor. D. e. dlu Muresianu cum va păte elu sa pledeze pentru acte curate romanesci antilipitoriale, cându elu totu vieti a nă esitu din starea acăstă. Elu a fostu, este și va fi profesor (și director) la gimnasiulunguresc u rom. cat. din Brasovu; elu a daruitu pentru gimnasiul acăstă 1000 fl. pre cându pentru vre-unul romanescu nu ne adueam aminte sa fi datu nici unu crucieru. Si pote ca déca nu aru există subvențiile rom. cat. nici romanesce nă scrie; ceea ce de altădată aru fi o bunătate, căci amu ayé cu unu organu de desbinare națională mai putinu.

Combatene-ți program'a și procederea, dara nu ve mai acăciati de flecurile tuturor din lume pentru că sa impărechiat și sa desbină poporul, pre carele cu umbreltele vostre cele necalelate lăti adusă la sapa de lemn.

Cătu pentru politică comitetului și activistilor din Sabiu, sa ve para bine ca acesti nu grăbesc sa pasărește in publicu, căci totu in capulu dvosiră se păte sparge, pentru că umblă totu cu inselatorii și fariseismi că și cu articolul din cestiune.

Varietăți.

* * In România se tiparesc 22 diuare. Dintre acestea 16 suntu liberați, ieră 6 de partidă catolică. Dintre cele dintâi „Opinione“ apare in 22 mii exemplare, cu 9000 de prenumeranti; „Giornale Noua“, cu gravure, cu 7000 de prenumeranti; „Fanfula“, in 5460 de exemplare, cu 4000 de prenumeranti; „Capitale“, in 7600 exemplare, cu 2000 de prenumeranti; „Gazeta Oficială“, cu 4500 de prenumeranti; „Liberta“, in 4500 de exemplare, cu 1000 de prenumeranti; „l'Italie“, in 4000 de exemplare cu 2000 de prenumeranti; „Don Pirlo-nino“, in 2200 de exemplare, cu 700 de prenumeranti; „Osservatore romano“ in 2200 de exemplare, cu 1300 de prenumeranti; „Voce de la verità“, in 2100 de exemplare, cu 1200 de prenumeranti; „Riforma“, in 1800 de exemplare, cu 1100 de prenumeranti. Cele următoare apară in 600—1200 de exemplare și au 70—900 prenumeranti, precum: „Diritti“, „Lima“, „Catolique“, „Journalul de Roma“, „Raspă“, „Sela“, „Sepa“, „Tempo“ și „Nouva Roma“. Cu latirea acestor diuare suntu ocupati in România 120 de individi. Diuarele din România, caru au mai polieni prenumeranti, suntu următoare: „Sega“, „Nouva Roma“ și „Journal de Rome“.

* * La 1 Septembrie, 1872, orașul Parisu ave 341 stabilimente scolare: scăole de baieti, scăole de fete, asiluri și scăole de maternitate, caru se impărtășă astfel.

	Laice Congreganiste Totale.
Sale de asiluri	65 29 94
Scăole de baieti	69 54 123
Scăole de fete	65 59 124
Total	199 142 341

Cătu despre numerulu locurilor ce osereau aceste stabilimente comunități, rezultatele date de bulenii oficiale lă radicau la 89,000 precum urmăza:

	Laice Congreganiste Totale.
Sale de asiluri	11,002 6,220 17,222
Scăole de baieti	19,689 18,037 38,726
Scăole de fete	14,690 19,374 34,064
Total	45,381 43,631 89,012

Numerulu copiilor in etate de a frecuenta scăolele comunități sălăi de asilu se radica in terminu de midiloco, in Parisu la cifra de 156,000. Era dara o lipsă de 67,000 locuri caru, la 1 Septembrie, 1871 era oficială constată; și trebuie inca

*) Cuvintele dlu Alessandru Romanu, redactorul „Federatiunii“.

sa adaugem ca unu forte mare numaru de stabilitate se aflau in conditiuni inacceptabile din punct de vedere igienicu.

De indată ce acăsta trista situație i s-a arătat, consiliul municipal nu neglijă nimică spre a responde la primele necesități 15,000 locuri fără creație. Dara din venorocire acestu rezultat nu s-a obținut fără mari sacrificii: astfel într-un stabiliment trebuia să se reducă, în profitul claselor, întinderea grădinilor de lucru ale fetelor, și cu totă acestea, nu se poate face decât ceva incomplet, decât ceva provizoriu.

Administratiunea voi să-si dea săma despre starea reală a lucrurilor în via-care din cele 20 de arondismente ale Parisului. Operă sea, controlată de consiliul municipal în sedintă a dela 21 Iunie, 1872, stabili necesitatea unor cheltuieli de 18 milioane franci.

In unele cuariare, construcțiunile voru fi radicate pre terenuri ale orasului; în altele, din contra, numai în cartierele escentrice, va trebui să se ia locuri de o suprafață totală de 44,000 metri patrati și de o valoare de 7 milioane franci.

Numerul stabilimentelor proiectate este de 35, voru conține 22,300 de încaperi și voru costa 11 milioane celu multu. De către se mai adauge aceste 22,300 locuri la cele 15,000 deja dobândite prin mijloacele cele spuse, totalele va fi de 37,000 încaperi, ceea ce reduce la 30,000 deficitul constatatu, dura lasa inca multe de facut pentru viitoriu.

Rom."

Evenimente politice.

Duminecă venităria se deschide dietă Ungariei. După compușionarea dietei încătu o cunoștemu din rezultatul alegerilor, majoritatea aru si asecurata dreptei și partidei deștiene. Cu privire specială la noi scim bine căto de putin suntem representanti in dieta, in urmă pedecelora facute de legislatiune, de influențele straine și de neprindîră nostra propria. Cu totă aceste amu si îndreptati a speră dela sessiunea venitărie mai multă că dela cele trecute. Pentru ca credem ca seriositatea cea trăză care face pre omu sa eugele la ceea ce este de folosu va aduce pre dieta, respective pre membrii ei la rationamentul statului ca intregitatea, și fizica și morale cere, că sa fia multiaminti toti cetățenii statului. Paliativele cu cari se spoiescu ranele suntu pâna la unu tempu aplicabili; vine tempul inse cându-deca ranele intra mai tare in unu organismu acesta este pericolitatu in existența lui.

Delegatiunile se voru deschide in anul acestă in 16 Sept.

Festivitătile suirei principelui serbesca pre tronu a fostu cercetate de multime mare de oameni indigeni și străini. O impregiurare inse deplângere pres'a nemțesca și magiara ca serbi inclusiv și cei din Ungaria au mersu pré de parte cu demonstratiunile îndreptate contră Austriei și Turciei.

(P.) Cu ocazia ssrbărei din Belgradu, precum și anunțul telegramelor, spre decoratiunea orasului s-a intrebuințiatu emblemele vechiei și venitărei Serbie. Pre ună dintre portile de triumf statea inscripționea: „Estindă-se otarele tale; acăstă o dorescă toti serbi din totă tierile.“ In decursul serbatōrei s-a importit unu portretu, care in mediu reprezinta pre Milana cum si-aredata mână spre jurație, dicindu: „Bosni'a, Hertiegovin'a și Serbi'avechia trebuie sa fia ale mele.“ Figură lui Milana e incuviințata de serbi luptaci, pâna ce deasupra chipului se vede Christosu restignită pre cruce, care respandesc radiele gloriei, dicindu: „Eu amu suferit pre lemnulu crucii, acum'a vóu, serbiloru, vi rendu sa elupati acestu triumfu.“ In partea dréptă se arala unu moșee (biserica turcesca) in carea folgerul trasnese, unu balauru și unu sierpe vibrando in aeru că simbolu al turcelor. — La ospetiul datu de cetatea Belgradu s-au tenu toasturi eroice. Krestics din Becicherecu și Paulovicu din Panciovă se plângu cumca serbi ungureni suntu apesati; spre adeverirea acestor vaierări se provoca la disolvarea congresului din Carlovici.

ad Nr. 219—1872.
comit f. scol.

Escriere de concursu.

La gimnasiulu român gr. cat. din Naseudu cu incepul anului scolaricu 1872/3 se creadia o sta-

tione profesorale că catechetu de religiune gr. or., care va avea sa ia de propusu și alte studii, și stătea 6 ore, căto altu profesor ordinariu, pentru a cărui ocupare se scrie concursu pâna la 30 Septembrie c. v. 1872.

Cerurile sosite mai târziu nu se voru consideră. Salariul anual pentru acestu postu profesorale este de 600 fl. v. a. apoi locuinta naturală acceptabile, și 80 fl. v. a. anuali că relatu de locuinta.

Doritorii de a ocupă atare postu, in cerurile loru îndreptate către comitetul administratoru de fondurile scolare din Nasaudu, au a documenta cu testimoniile legali:

1. Cumca suntu de nationalitate română și de religiune greco-orientale.

2. Cumca seiu perfectu limb'a română, care este limb'a invetimentului.

3. Cumca au absolvit studiile gimnasiale și au depusu esamenulu de maturitate, apoi au facutu unu cursu teologicu mai vîlto cu succesu bunu, și cei, cari voru si absolvită si cursulu filosoficu la vre-o Universitate și au depusu esamenele de profesore cu succesu bunu, apoi cari voru si servită său servescu că profesori cu succesu dorită la alte gimnasie, se voru preferi.

Din sedintă a comitetului administrativu de fundurile scolare tenua in Nasaudu in 11 Aug. 1872.

Presiedinte:

Gregoriu Moisiliu,
Vicariu episcopal foraneu a Rodnei.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetatorescu la scola populară greco-resaritena din Suburbu Sabiiului de josu (maierii de josu), se scrie concursu cu terminu pâna la 27 Augustu a. c. și v. Salariul impreunat cu acestu postu este 200 fl. v. a. și 4 stângini de lemn, din care are a se incaldi și scola.

Dela trasulu clopoteloru la morti plat'a jumate, și alte accidenti dela funcțiuni cu parochula prin poporu.

Concurrentii pâna la terminu mentionat să-si tramita la prea onoratulu domnu protopopu Ioanu Hani'a petitionile loru instruite in intielesulu Statutului Organiciu.

Sabiu 9 Augustu 1872.

Comitetul parochialu dela Biserică cu hramulu S. A. și Ev. Luc'a, din maierii Sabiiului de josu.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei vacante de parochu din comun'a Rohi'a, protopresbiteratulu Solnociului alu II-lea gr. or. constatatore din 513 susfete, se scrie concursu pâna in 17 Septembrie st. v. a. c. in carea di se va eseplui și alegerea de parochu. — Emolumentele suntu:

1. Casa parochiala cu 3 despartimenti, și cu o gradina bonișoara.

2. Portiunea canonica statatore din 13 jugere 684 □ pament aratoru și 2 jugere de sepiat.

3. Dela fia-care familia 2 mertie de cucurudiu nesfîrmitu și o dî de lucru, numerulu familiei suie la 70.

4. Venitulu stolari usuatu.

Cei ce voiescă sa competeze pentru ocuparea acestui postu, suntu provocati, a-si adresă suplicele instruite strictu in sensulu Stat. organicu § 13 la subsrisulu, documentandu celu putin absolviere gimnasiului inferioru, pre lângă cursulu clericalu in institutulu nostru archidiecesanu gr. or.

Staveritu in sedintă a comitetului parochialu gr. or. din Rohi'a in 8 Iuliu 1872. st. v.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Samuil Cupsia,

(1—3)

prot. gr. or.

Concursu.

In legatura cu concursulu publicat in „Telegr. Rom.“ nr. 57, 58 și 59 a. c. pentru ocuparea de două stațiuni invetatoresci la scola normală capitolă gr. res. in Saliste impreunat cu unu salariu anual de căte 300 fl. v. a. termiulu presipu pre 5 Augustu — din lipsa concurrentilor — se prelungesc prin acăsta pâna in 25 Augustu a. c. st.

vechiu. — Concursele suntu a se adresa la subsemnatul comitetu.

Saliste in 11 Augustu 1872.

Comitetul parochialu că eforia scolară.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetitoriu la scola elementare gr. or. dela Stupinile Brasovului se scrie aici concursu cu terminu pâna la 15 Septembrie a. c. st. v.

Salariul impreunat cu acestu postu invetatorescu este 180 fl. v. a. si cuartiru liberu.

Concurrentii pâna la terminu mentionat sa-si transmita la prea on. domnu protopopu, Iosifu Baracu, in Brasovu petitionile loru instruite in intielesulu Statutului Organiciu.

Brasovu, 12 Augustu 1872.

Comitetul parochialu gr. or. a Stupinilor Brasovului.

Ioanu Massimilianu,

Parochu și presiedinte.

(1—3)

Concursu.

La scola normală gr. or. din Resinari e de a se ocupă unu postu de invetitoriu pentru a II-a clasa de baiete, cu salariu de 350 fl. și 60 fl. in v. a. pentru lemn si locuinta.

Terminul concursului e 25 Augustu cal. v. an. c.

Concurrentii si voru tramite suplicele și documentele la oficiul protopresbiteralu gr. or. tract. II alu Sabiiului in Sabiu.

Resinari 6 Aug. 1872.

Comitetul parochialu gr. or.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei vacante de parochu in Miko-Ujfal, in protopiatulu gr. or. alu Heghigului, statatore din 1127 susfete, se scrie concursu pâna la 10 Septembrie a. c. in care di va fi si alegerea.

Emolumentele suntu:

1. Stola indatinata, 208 ferdele cucuruzu și seara, și 104 ferdele ovesu, cuartiru naturalu, care la olalta dău unu venit unu anualu preste 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acăsta stațiune, se cere sa cunoască și limb'a magiara, și sa bine-voiesca a-si adresa concursele loru bine instruite conformu Statutului Organiciu la subsrisulu in Brasovu.

Brasovu in 7 Augustu 1872.

In contilegere cu comitetul parochialu

Ioanu Petricu

Protopopu.

(1—3)

Concursu.

La scola capitale normală gr. or. din Satulungu, despartimentulu bisericei S. Adormiri, in tractulu protopresbiteralu I alu Brasovului, se află vacante dăou posturi invetatoresci, pentru a căror ocupare se scrie prin acăsta concursu cu terminu pâna la 29 Augustu a. c.

Emolumentele suntu: de fia-care invetitoriu pre annă căte 300 fl. v. a. cu prospectu de a se înmulți invetitoriu-lui salariul totu la 5 ani de servitii cu căte 25 fl. v. a. si a se alege celu mai cvalificatul dintre invetitorii că directoru pre lâmpa o remuneratiune de 100 fl. v. a.

Cei ce voiescă a concură ia preamintitile stațiunei au a tramite la prea on. domnu protopopu Iosifu Baracu, in Brasovu petitionile loru instruite cu atestate de botezu, ca suntu de rel. gr. or., cu testimonie scolastice, ca au absolvit celu putin gimnasiulu micu și cursulu pedagogicu și teologicu și cu totă documentele provediute in Statutul organicu.

Satulungu, 31 Iuliu 1872.

Comitetul parochialu alu Bisericei „Adormirea Maicii Domnului“.

Radu Popa,

parochu și presiedinte.

(2—3)

In numerulu acestă se alatura unu Suplementu „Lumină“